

FŐLDAL ARS POETICA ELÉRHETŐSÉG LINKEK KIK VAGYUNK? KEDVENCEKHEZI KEZDŐDALSNAKI

Rovatok

[Címlap](#)

Ma történt

- Aktualitás
- Saulizmus
- Neosaulizmus
- Mohamedizmus
- Soá-mánia
- Reáltörténelem
- Para-PC
- Nonkonform naptár
- Ad horrendum
- Bibliotéka
- Galéria és Humor
- Varia
- Alain de Benoist
- Guillaume Faye
- Határ Győző
- Videótár

Keresés

Keresés

Hírlevél

Iratkozzon fel hírlevelünkre!

Email cím: *

- Feliratkozás
- Leiratkozás

Beküldés

Belépés

Felhasználói név: *

Jelszó: *

Belépés

- **Felhasználó létrehozása**
- **Elfelejtett jelszó**

Navigáció

- o **Friss tartalom**
- **Hírolvasó**

Serge Thion: Nem vagyunk amerikaiak

antidogma.hu, cs, 2002/11/21 - 13:23 [Para-PC](#)

Amióta feltalálták a repülőgépet, korszakunk tudja, hogy a halál és a rombolás az égből hull alá. Valamennyi hadsereg közül, amely egy évszázad óta a világon harcolt, mindig az Egyesült Államoké volt a legbegyulladtabb. Mindig rettentő bombázásokkal kezdett, mielőtt a csatamezőre merészkedett volna.

Van olyan európai, aki ne emlékezne a „szőnyegbombázásnak” mondott rémisztő taktikára, amely halált szórt „barátra” és „ellenségre” egyaránt, a gyászos „repülő erődök” révén? Van olyan japán, aki elfelejthetné az 1945-ös gyújtóbombázások emlékét, amikor az Egyesült Államok légierije leradírozta Nagy Tokió kockás térképét kockáról kockára, a hirosimai és nagaszaki apokalipszis előjátékaként? Van olyan ázsiai, aki ne venné figyelembe, hogy 1968 környékén félmillió amerikai katonának – ahhoz, hogy meleg legyen a kávéjuk és hideg a sörük – éjjel-nappal bombafüggönyre volt szükségük Vietnam napalm által felégetett domboldalain, amely ország pedig nem tett ellenük semmit? Van olyan kambodzsai, aki kitörölhetné az emlékezetéből azokat a B-52-eseket, amelyek húscsapatokká változtattak minden tizedik embert a lerombolt falvakban? Ime, az amerikaiak hozzájárulása a háború több ezer éves művészetéhez: a légi tömegtámadás, amely legyalul mindent, mint Irakban, mint Szerbiában, mint ...

Kétségtelenül ez az, amit Bush és a többiek „civilizációnak” hívnak, és amit mi az elpuhultak vadságának hívunk. Emlékezzünk csak az öböl-háborúra: 100 százalék bombázás, 0 százalék katona a terepen. Az ultramodern fegyverek ellenére még mindig a jó öreg B-52-esek biztosítják a legjobb minőség-ár arányt a véres iraki hamburgerhez. Afganisztánban is be lehet vetni azokat, amelyek még mozgásképesek. Az amerikai katona, aki a tévé előtti fetrengéshez van szokva, jobban kedveli a bombázást a harcnál, ami nem fogja megkönnyíteni az életét azon a napon, amikor a harc majd elkerülhetlenné válik. Láttuk, hogy milyen sebesen inalt Vietnamban a '68-as Tet-offenzíva alatt. Akár egy berezelt nyúl. Most pedig bekövetkezett az, hogy 1812 óta először, Amerika, a világ ura, elszenved egy kis bombázást: váratlant, látványosat, de főleg szimbolikusat, amely a Pentagont célozza meg (de megkíméli a Fehér Házat) és összezúz néhány tisztet, azokat, akik foteljeik kényelméből (Planning and Logistics) parancsot adnak mások bombázására! Érthető, hogy a megbombázottak örömtáncot jártak a jó hír hallatán.

A második célpont az a rettenetes dolog volt, amit egész egyszerűen „világkereskedelmi központnak” hívtak, ami a „Wall Street” része. Nos hát, nem sokkal azelőtt, a világ közvéleménye előbb Seattle-ben, majd Genovában és végül Durbanben fejezte ki utálatát a „globalizáció” által okozott pusztítások miatt, amelyek munkanélküliséget, elszegényedést, létbizonytalanságot, gyökérvesztést és kizsákmányolást jelentenek mindenki számára. Azok az emberek, akik e gazdasági pokol idegrendszerében dolgoznak, nehezen tekinthetők „ártatlan civileknek”. A legembertelenebb tevékenység operátorai és regulátorai ők, a legmagasabb szinten, amely tevékenység minél nagyobb mennyiségű munkának az emberi lényekből való kipréseléséből és profittá átalakításából áll. Ha ők maguk csupán rész munkások is a névtelen tőke szolgálatában, mégis olyanok, mint a birodalmi hadsereg katonái, a szegény országok vérszívói ... és ugyanazt kockáztatják. Minden nap szegényeket nyúznak meg, hogy a gazdagokat gazdagítsák. Ebből pedig elég volt!

Az alapvető emberi jogok közül az, amelyiket a legritkábban emlegetik, noha éppen ez szolgáltatta az „Egyesült Államok” Angliától való elszakadásának elméleti alapját, az igazságtalan elnyomással szembeni ellenállás joga. A hatalom által elkövetett visszaéléssel szembeni lázadás jogát modern világunk alapító atyai proklamálták, akik maguk is lázadók voltak. Ez a jogi alap teszi lehetővé az amerikai állampolgárok számára a fegyvertartást. Következésképpen azok, akik ellenállnak és fellázadnak minden területen az Egyesült Államok globális uralma ellen és a fináncnövekedés ellen, amely a Wall Streeten koncentrálódik és amelyet a Pentagon védelmez, lázadó tetteiket a leigázott ember, vagyis a valóságos ember valóságos jogaiból merített legtökéletesebb törvényesség palástjába öltöztethetik.

Nyilvánvalóan ezek az erőszakos akciók halottakat követelnek. Sajnáljuk ezeket a halottakat és a végtelen szenvedéseket, amelyeket az érintett családoknak okoznak.

Február 7.

1386. február 7. A budai várban véres „puccsot” követnek el II. (Kis) Károly király ellen. Az Erzsébet anyakirálynő és lánya, Mária érdekében és cinkosságával Garai Miklós volt nádor által kitervelt merényletet több országnagy – köztük Garai és Alsányi Bálint pécsi püspök – jelenlétében Forgách Balázs követi el, kardjával orvul Károly fejére sújtva. Ezután a súlyosan sérült királyt Visegrádon fogságba vetették, és valószínűleg méreggel végeztek vele. Hívei alig fél évvel később megbosszulták halálát: a garai vár közelében lemészárolták Garait és Forgáchot, Erzsébetet Novigrádon megfojtották, Máriát pedig fogságba vetették.

1636. február 7. IV. Fülöp spanyol király leirata szerint a korona gyarmatainak számos kóbor pap vándorolt, akik a legkülönfélébb bűncselekményeket követték el. Az egyházi személyek jellemzéséről készült korabeli királyi okiratokban ilyen jelzők szerepelnek: „idióták”, „züllöttek”, „kapzsiság”,

„tanulatlanok”, „botránnyhősök” és hasonlóak. (Vö. 1921. február 17.)

1945. február 7. „A lengyelek annyira nemet területeket foglalhatnak el, amennyit csak akarnak. (...) Tudatában vagyok annak, hogy sok angolt sokkol az a gondolat, hogy emberi lények millióit erőszakkal át lehet telepíteni, engem azonban egyáltalán nem. (...) Már megöltünk hat-hétmillió németet, tehát elég hely van Németországban a keleti régiókban élő németek számára”, jelenti ki Churchill a brit parlamentben. (Vö. 1945. február 4.)

Honnan ered a csokoládé?

Megsiratjuk az amerikai halottakat, ahogyan megsirattuk az amerikai bombák által elpusztított koreai halottakat; ahogyan megsirattuk az amerikai bombák által széttépett indokínai halottak millióit, emlékeztetve arra, hogy ezek a bombák még ma is ölnék gyermekeket; ahogyan megsirattuk az amerikai repülőket által megölt panamai halottakat; ahogyan megsiratjuk az embargo és az angol-amerikai bombázások által megölt iraki százazereket; ahogyan megsiratjuk a jugoszláv halottakat is, akiket a Pentagon mostani halottai által irányított NATO-gépek lapítottak szét.

Ez azonban egyáltalán nem jogosít fel tollforgató lakájokat és semmirekellő politikusokat arra, hogy kijelentsék: „mindannyian amerikaiak vagyunk”. Sem a kurdok, sem a szudániak, sem a líbiaiak, sem a szerbek, sem a franciák, sem a többiek nem amerikaiak; egyáltalán nem ismernek magukra az amerikai politikai játék száználmas cirkuszában és nem monopolizálják a Föld fogyasztható készleteit. Nem akarnak bárkit is uralni, sem bárki által uralva lenni. Ez a szegyetelen demagóg kijelentés az ideológiai kihasználás magasabb hullámába illeszkedik, mint Manhattan tornyai. A birodalmi jelképekben sújtott amerikai urainkkal való teljes és görcsös szolidaritás hirtelen, fásztó, morbid használata az év egyik legvisszataszítóbb látványa volt. Az áldozatok iránti részvét, igen, ez magától értetődik, ezt azonban nem lehetne kiterjeszteni arra a hatalomra, amely megpróbálja uralni a világot. Amerika visszakapta a kölcsönt vagy legalábbis a kölcsön egész kis részét. Ez az égből jövő büntetés balzsamként hatott eme embertelen, gépies, félelemkeltő Amerika sok százmilliónyi áldozatára, amely majdnem mindenütt a védeneket tartja hatalmon.

Az elnyomás előrelátható növekedésére a szabad emberek a mindazok közötti megnövekedett szolidaritással válaszolnak, akik elismerik maguknak az ellenállás kötelességét.

(Ford.: G.I.) MD 2002. XI. 21.

Serge Thion a CNRS (a francia Országos Tudományos Kutatóközpont) volt kutatója, akit az uralkodó „politikailag korrekt” ideológiától való „elhajlás” miatt pozíciójából eltávolítottak.

» A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [belépés](#) szükséges